

Werk

Titel: Herbarium Amboinense, plurimas conpleteens arbores, frutices, herbas, plantas ter...

Jahr: 1750

Kollektion: Zoologica

Werk Id: PPN369547365

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN369547365|LOG_0254

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

Secundo. *Sagitta marina* hic quoque describi posset, quum producta sint faxosa forma surculorum scoparum, in arenosis litoribus erecta, quum vero producantur ex viventibus vermis, hinc plantarum historiæ non rite admisceri possunt.

2. *Sagitta marina* of *Zee-pylen* zouden hier ook kunnen beschreeven werden, om dat het steenagtige gewassen zyn, in de gedaante van *Beesem-ryskens*, in zandige stranden over eind staande, maar dewyl ze gebaalt werden uit levendige wormen, zoo kunnen ze by de Historie der planten niet wel gevoegd werden..

CAPUT TRIGESIMUM TERTIUM.

Nidus vesparum marinus. Roema niri.

Noxia porro planta est, forma tuberis, & magnitudine capitis infantis, infixa testis, aliisque in mare projectis lapidibus, emulatur quoque saxum marinum solidum, atque externe multa in eo conspiciuntur foraminula, quæ oras gerunt acutas & spinulosas, in quibus mucago quædam conspicitur ebulliens, quæ etiam undique circa tuber prominet, ac tali commotione, acsi vita simul adesset. Hæc mucago alicujus cutim tangens, immo tuber ipsum mollem tangens cutim, ardentem caussat pruritum instar Gelatinæ marinæ, hinc recens non facile tractari potest, sed si aliquamdiu pluviis exponatur, tum urens abluitur mucus, ac spongiosus supereft bulbus, interne foraminulosus, acsi vespæ vel similia insecta in eo nidulata fuerint.

Nomen. Latine *Nidus vesparum marinus*; Malaice *Roema niri*, h. e. *Vespæ marinæ*, quum incolæ hunc adeo timent quam vesparum icum, raro quoque reperitur, paulo profunde in mari testis & fragmentis Accarbarii infixus, quæ ipsi inserviunt loco pedunculorum. Nullius porro est usus, & tanquam aliquid noxiū projicitur.

Apud Pisonem de plantis Brasiliæ legere potes de simili Vesparum nido ex mari Brasiliæ producto, ex quo vera vivaque proveniebant animalcula, forma minorum Apium.

Supra memoratum *Roema niri*, quod ad me delatum erat, ex rotundo gibbosum erat instar compti capitis mulieris, tenui insidens Accarbario instar patinæ. Repletum vero erat muco viscoso vivente quasi, cui autem parti adhæret, vehementer caussat pruritum, magis noxiū fructibus Sagueri. Sique hominem corripiat sub aqua, adeo enim terrefacit, brachiumque ita suffocat, ut periculum subbeat submersionis.

Emanenses id adpensum semel habebant Bobboris pescatoriis, quos magno labore adtrahere debebant, atque ex iis unus id tangebat manu, quam per aliquot dies commovere non poterat. Illique id vocant *Niri goe*, h. e. *Vespæ adhærentes*, sique aëri exponatur, caro pruriens deliquescit instar Papæda, coloris glauci & nigricantis, nidusque remanet instar spongias siccæ & duræ, qui sine noxa tractari potest.

FINIS LIBRI DUODECIMI ET ULTIMI.

DRIE EN DERTIGSTE HOOFDSTUK.

Het Zee Wespen-nest.

Daar is nog een oolyk gewas, in gedaante van een groote Tuber of Aartbol, in de grootte van een kinder hoofd, gewortelt op scherven of ander wegwerpsteenen. Het gelykt ook een vuilen Zee-steen, zyn-de van buiten veel gaatjes daar aan te zien, met scherpe en wat steekelige kanten, in de welken men ziet opborrelen eenige slymerigheid, die ook rondom den bol hangt, en dat met zoodanigen beweeginge, als of 'er eenig leven in was. Dezen slym iemand op de huid rakende, of de bol zelfs met den weeken huid aangeraakt, verwekt een brandig jeuken gelyk Zeequelle, daarom laat het zig vers niet wel handelen, maar als men 't een tyd lank in den regen zet, zoo spoelt den brandigen slym al te maal weg, en dan blyft een spongieuwen bol over, die binnen vol gaten en gangen is, als of 'er Wespen of diergelyke gedierte daar in gewoont hadden.

Naam. In 't Latyn *Nidus vesparum marinus*; in 't Maleits *Roema niri*, dat is *Zee-wespen*, om dat de Inlanders zoo bange daar voor zyn, als voor *Wespen* steeken; het werd mede zelden gevonden, wat diep in zee, op platte stukken en scherven van Kraalsteen vast, dewelke hem in piaats van steelen dienen. Het is voorts van geen gebruik, en werd als schadelyk weg geworpen.

By Piso onder zyn Brasilijsche planten kont gy leezen van diergelyke *Wespen-nest*, uit de Brasilijsche Zee gebaalt, waar uit regte levende diertjes quamen, in gedaante van kleine Byën.

Het bovenstaande *Roema niri*, het welk my gebracht is, was uit den ronden wat bultig, als een vrouwen hoofd, met een stelsel, en vast zittende op een dunne Kraalsteen gelyk een schootels. Het was vervuld met een slymerig vogt, van aanzien als levende, daar aan het zig vast zuigt, maakt het een geweldig jeuken, snooder als de vrugten van den Sagueersboom, en als het een verzaagt mensch onder water vast krygt, zoo maakt het hem zoo verschrik, en zyn arm zoo bestorven, dat by gevaar loopt van te verdrinken.

Die van Ema kreegen het eens vast aan een van hunne Bobbers, dewelk ze als een zwaaren last met moeten moeten optrekken, en eenen van haar kreeg het aan zynen hand, die by in eenige dagen niet gebruiken konde. Die van Ema noemden 't *Niri goe*, dat is aankleevende *Wespen*, als men het in de lugt stelt, zoo smelt het jeukende vleesch als Papæda, groen-blaauw en zwart, t'eenemaal weg, en het huis blyft als een drooge, barde spongje staan, die men dan zonder schroom handelen mag.

EINDE VAN 'T TWAALFDE en laatste BOEK.

